

Houtduiven broeden tot zelfs in October. Onlangs, het was 10 October, verstoorden eikelzoekers hier nog een nest met twee jongen. T.

Nachtvlucht van Gierzwaluw. — Bij het lezen van wat U schrijft over de avondvlucht der gierzwaluwmannetjes (Het Vogeljaar, fol. 271/272 II druk), kwam mij in herinnering wat ik eens heb waargenomen in Estland.

Het was in Juni, dus in den tijd der „witte nachten”, tegen middernacht. Ik was in mijn slaapkamer, toen ik plotseling hoorde, hoe een gierzwaluw met het bekende sissende geluid kwam aansnellen en met een bons tegen den houten muur — vlak onder het dak — aanvloog. Het gelukte hem echter niet direkt zich daar vast te klampen; nog twee keer moest hij de manoeuvre herhalen, toen had hij zich vastgeklampt en bleef zoo — tegen den loodrechten muur aangedrukt — zitten.

Hoe lang — weet ik niet; toen ik slapen ging — omstreeks een half uur later — zat hij er nog.

Hilversum, 20 Sept. 1920.

S. HARMSSEN.

Moederliefde van een muis. — Eenige mannen waren onlangs bezig om een pakhuis schoon te maken en vonden er een nest met negen jonge muisjes. Ze zetten het nest in een kist en lieten het aan den eigenaar van het pakhuis den heer S. te Gr. zien.

„Nu moeten ze zeker maar dood gemaakt worden”, zei een der mannen.

Maar de heer S., een dierenvriend bij uitnemendheid, riep uit: „Doodmaken? Ik denk er niet over. Kijk eens, wat aardige beestjes het zijn en wat mooie oogjes ze hebben!”

Ja, dat was waar. „Maar in het leven houden kunt U ze tóch niet, meneer. Ze zouden verhongeren”, was het antwoord.

„Ik ben er zeker van, dat het moedertje haar kinderen niet in den steek laat”, zei de heer S. vol overtuiging

En zic, terwijl al die groote mannen nog om de kist heen stonden, daar kwam het moedertje al aan, liep over de voeten van den heer S., sprong in de kist en kwam er met een klein muisje in de bek weer uit. Tot negenmaal toe waagde het diertje den gevaarlijken tocht, negenmaal stortte ze zich in den vreeselijken afgrond, die wij „kist” noemen, negenmaal trotseerde ze met haar zware doch dierbare last, de bloeddorstige reuzen, waar langs ze zich een weg moest banen. En al haar krachten spande ze in, en haar leven zette ze op het spel, totdat ook de laatste van haar jongen in veiligheid was.

Welk een geweldige macht moet toch de liefde zijn, die in dat kleine muizenhart woont, dat zij een wezentje, van nature zóó schuw, dat het bij het minste gerucht vlucht, tot zulk een krachtsinspanning in staat stelt!

Haarlem.

C. TH. MARIE BOON.

Lees dit eens. — Der Bau der Beobachtungshütte Ulmenhorst schreitet vorwärts, aber bei der immer schlimmer werdenden Teuerung treten immer wieder neue Schwierigkeiten und Hemmungen entgegen. Ich gebe mich der leisen Hoffnung hin, dass ich beim Aufenthalte in meinem lieben Holland noch gute Menschen finden werde, die etwas spenden, dass ich den Bau vollenden kann.

In grösster Hochachtung, sehr ergebenst

I. THIENEMANN.

Stuur uw bijdragen aan Wegman of aan den penningmeester der Nederlandsche Ornithologische Vereeniging W. H. de Beaufort 't Stort, Maarn. Motto: Ulmenhorst.

T.

Nog eens Steltkluiten. — In het nummer van Juli berichtte ik 21 Mei bij Hilversum Steltkluiten te hebben waargenomen. Daar ik ze de volgende dagen nog eenige malen heb gezien, en ze daarna ook op Texel zijn waargenomen wil ik hier nog even op terugkomen.